

Synoda o mladých

Príloha
Zasväteného
života

- **Na minútku
s Timothy
Radcliffom**

- **Mladí a súčasný
zasvätený život**

- **List
Alejandra Morala
mladým**

Na minútku s Timothy Radcliffom

■ MONIKA SKALOVÁ

UŽ ČOSKORO SA ZAČNE MIMORIADNA BISKUPSKÁ SYNODA NA TÉMU MLADÍ - VIERA - ROZLIŠOVANIE. V PRÍPRAVE NA ŇU AJ ZO STRANY NÁS ZASVÄTENÝCH ODPOVEDÁ NA NAŠE OTÁZKY DOMINIKÁN TIMOTHY RADCLIFFE.

1 Aké „echo“ mladých potrebujeme pochopiť a rozvíjať či posilniť?

Mnoho mladých sa cíti veľmi neisto ohľadom budúcnosti. Táto úzkosť je rozšíreným javom. Výzvou je nájsť postoj viery, ktorý im poskytne bezpečnosť bez toho, aby prestali mať kritické myslenie v tomto svete. Potrebujú vieru, ktorá je solídna a istá, ale ktorá im zároveň umožňuje hľadať nové cesty a sponchybnuje určité stereotypy.

2 Kde sú podľa vás miesta, kde sa najviac odovzdáva viera, a ako tam môžeme byť prítomní my zasvätení?

Vo Veľkej Británii sú vysokoškolské a stredoškolské pastoračné centrá veľmi dôležitým miestom pre mladých, kde sa zhromažďujú, spolu sa bavia, zdieľajú svoj život a učia sa o svojej viere. Z dôvodu nedostatku kňazských a rehoľných povolání sa často o tieto univerzitné pastoračné centrá nebdá, hoci by mali byť prioritou. Mám nádej, že v nich mladí objavia to, že nás Pán pozýva k životu v plnosti! „Prišiel som, aby mali život a aby ho mali v hojnosti“ (Jn 10, 10). Potrebujú vidieť náboženstvo, ktorého viera nás robí odvážnymi, radostnými a stále hľadajúcimi.

3 Čo znamená pre vás veriť? Kde ste prežili silnú skúsenosť viery?

Veriť znamená dôverovať Pánovi, ktorý povoláva. Myslím si, že na to, aby sme takémuto volaniu porozumeli, je dôležité živiť sa mocným učením Cirkvi: Najsvätejšia Trojica, Kristovo božstvo, skutočná prítomnosť (v Eucharistii), atď. Potrebujeme zdieľať vieru, ktorá dokáže pretrvať aj v obdobiach sucha a vyprahnutia.

Návštevy Iraku a práca s irackými dominikánmi je pre mňa veľkou skúsenosťou viery.

4 Ako žiť v postoji rozlišovania? Ako ho vsunúť do každodenného života?

Pojem rozlišovania sa v našich rôznych tradíciách líši. Ako dominikán by som zdôraznil konverzáciu. Potrebujeme rozhovory, v ktorých dokážeme hovoriť s ľuďmi, s ktorými nesúhlasíme. Schopnosť nesúhlasiť s priateľom a tak sa od seba navzájom učiť je umenie. Aj rozlišovania.

DOMINIKÁN

TIMOTHY RADCLIFFE

študoval v Oxforde a Paríži. Neskôr v Oxforde vyučoval teológiu a angažoval sa v službe postihnutým na AIDS. Bol provinciálom Anglickej provincie dominikánov a v rokoch 1992 – 2001 generálnym predstaveným dominikánskej rehole. Precestoval Áziu, Afriku aj Latinskú Ameriku. Napísal niekoľko zaujímavých kníh, niektoré z nich vyšli aj v slovenčine ako napr. *Prečo byť kresťanom* (2012), *Milovať v slobode* (2013), *Vrhni sa do vody* (2014). Žije v dominikánskom kláštore Blackfriars v Oxforde. Na celom svete poslucháčov fascinuje nielen svojím hlbokým pohľadom do podstaty kresťanského povolania, ale aj láskavým prístupom, okoreným anglickým humorom.

5 Ako žiť svoje povolanie k láske?

Božia láska je univerzálna, lebo je pre všetkých, ale je aj konkrétna, lebo je pre každého osobitne. Manželia sú zakorenení v Božej láske, ktorá je konkrétna. Toto je pôda, v ktorej môžu naplno rásť. Pomaly sa však učia otvárať svoju lásku a pretvárať ju na univerzálnu, keď prídu deti, priatelia či dokonca cudzí ľudia. Avšak niektorí ľudia, napr. kňazi a zasvätení, sú zakorenení v Božej láske, ktorá je univerzálna. Rastieme v láske, ktorá je otvorená aj pre cudzieho človeka. No musíme sa učiť milovať aj osobitne každého človeka, inak bude naša láska prázdna. ■

Mladí a súčasný zasvätený život

DON PASCUAL CHÁVEZ V. SDB

Pápež František často opakuje, že sa nejedná o epochu zmien, ale o zmenu epochy, o zrodenie nového humanizmu: človeka, ktorý je kultúrne úplne nový; spoločnosti, ktorá sa riadi podľa úplne iných hodnôt; sveta, ktorý je stále viac v rukách ekonomiky a technológií.

Skúsenosti a úvahy o výzvach a ťažkostiach mladých

Téma *Mladí a súčasný zasvätený život. Skúsenosti a úvahy o výzvach a ťažkostiach mladých*, ktorú ponúkam, je mimoriadne široká. Nevyhnutne musí brať do úvahy pestrosť rôznorodých situácií a okolností mladých v dnešnom svete.

Nárokovať si, že o mladých možno hovoriť všeobecne, a pritom nemať na zreteli odlišnosť medzi mladým človekom z Európy, Ameriky, Ázie, Oceánie či z Afriky, by znamenalo podľahnúť eurocentrickému pokušeniu. Na druhej strane to, čo sa deje s rehoľným životom v Európe, razí si cestu nielen napríklad v Južnej Amerike, ale aj inde.

To znamená, že globalizácia spôsobuje homogenizáciu (proces, ktorým sa dosiahne rovnorodosť – pozn. prekl.) národov, najmä mladých ľudí, ponúkajúc jediný spoločenský model. Pápež František často opakuje, že sa nejedná o epochu zmien, ale o zmenu epochy, o zrodenie nového humanizmu: človeka, ktorý je kultúrne úplne nový; spoločnosti, ktorá sa riadi podľa úplne iných hodnôt; sveta, ktorý je stále viac v rukách ekonomiky a technológie.

1. NOVÝ HUMANIZMUS

Ak máme na zreteli v úvode spomínané veci, mohli by sme povedať, že vznikajúci sekulárny humanizmus, známy ako „planétová kultúra“, mení celý svet na „globálnu dedinu“, v ktorej žijú všetci ľudia.

Súčasne však vidno, že prebieha *hlboká zmena hodnôt*, ktorá nahodáva nielen morálne, ale aj prirodzené princípy. Človek 21. storočia *stratil nádej v utópie* (a vidno to predovšetkým na mladých západného sveta), a preto nedokáže prebrať na seba seriózne a dlhodobé záväzky; jeho vzťah k bežnej skutočnosti a budúcnosti je poznačený pocitom únavy, upadá do *kultúry veľkého prázdna*, ktorej charakteristickou črtou je absencia hodnôt, ideológií a ideálov, čím vzniká tzv. „*oslabené myslenie*“. To má za následok, že sa šíri etika mnohorakých postojov a prevláda morálny relativizmus; pád pevných a dôveryhodných hodnôt spôsobuje, že sa žije na základe denných ponúk a dominujúca kultúra sa mení na otroctvo prechodnej módy; keďže racionálny pohľad rozleptáva základy viery, všetko sa prežíva vo veľkom zmätku: je to *kultúra fragmentu*, v ktorej „veľké príbehy“ nemajú zmysel, sú bez horizontu a prevláda v nich bezprostredná chvíľkovosť. Slovanami pápeža Františka možno povedať, že ide o „uzatvorenie sa do imanentizmu“, ktoré človeku neumožňuje vyjsť zo seba a stretnúť iných, byť s nimi solidárni a angažovať sa v budovaní lepšieho sveta. Podliehajú pokušeniu falošného neba, kultúre zábavy a rozptýlenia, sú plní vášní a neschopní ozajstne milovať. V podobnom kontexte si možno veľmi ľahko predstaviť, že mladí ľudia, dokonca ani tí mladí, ktorí sú nám blízki a sú animátormi a spolupracovníkmi, nedokážu sa stotožniť so zasväteným životom ako so svojím životným projektom.

Napriek tomu, že mnohí analytici takto opisujú *svet mladých*, ako salezián musím povedať, že môj pohľad na mládež a na mladé zasvätené osoby je pozitívny, pretože som presvedčený, ako hovorieval don Bosco, že mladí dokážu snívať vo veľkom a angažovať sa v náročných podujatiach; pretože dokonca aj v tom najhoršom mladom človeku existujú miesta, v ktorých je citlivý na dobro. Mladého človeka totiž treba prijať takého, aký je, a pomáhať mu dosiahnuť vysoké a zmysluplné ideály.

V jednom zo svojich ostatných posolstiev mladým, ktorí sa zhromaždili vo Washingtone, Svätý Otec František povedal: „Mladý človek je svojou prirodzenosťou ‚nespokojnou‘ osobou. A ak nie je ‚nespokojný‘, už je starcom.“ Dôležité je vedieť, čo ich znepokojuje, pretože znepokojenie do nich vložil sám Boh a on jediný naň môže pozitívne odpovedať. Mladí hľadajú súlad medzi svetom a nimi. Toto nazývame zmyslom, významom. Preto sa pýtame: Ktoré problémy, výzvy, ale aj možnosti mladých existujú vo vzťahu k zasvätenému životu?

2. MLADÍ A NÁBOŽENSTVO

Cirkev síce tvrdí, že sa o mladých stará, ale jej bohoslužby a časový program je prispôbený skôr dospelým a starším veriacim (sväté omše, procesie, slová a katechézy s presne stanoveným časovým poriadkom a pre určité publikum), kým mladí sa ich zúčastňujú iba vtedy, keď ich priťahujú a sú prispôbené ich potrebám.

Svätý Otec František, v línii s historickým projektom Cirkvi, túto novú etapu evanjelizácie zameriava na *kerygmu*. Potrebujeme totiž Cirkev, ktorá bude mať čas na mladých a bude pre nich vytvárať priestor, bude ochotná ich počúvať bez vopred stanovených odpovedí a sprevádzať ich ako tá, ktorá je ich spoločníčkou po cestách života prehodnotiac svoje štruktúry, rozdelenie personálu a časové harmonogramy.

Kresťanstvo potrebuje nový humanizmus, ktorý by spolu s mladými a pre mladých objavil ľudskú a poľudšťujúcu silu kresťanstva; potrebuje osoby, ktoré majú odvahu spolupracovať s mladými v tom, čo im ohlasujú: osoby schopné vytvárať alternatívne spoločenstvá, ktoré žijú to, o čom hovoria, ktoré sa dokážu zrieknuť peňazí a moci, ktoré prežívajú slobodu z toho, že sú Bohom milované, a teda schopné milovať seba a iných.

Je samozrejmé, že v spoločnosti, ktorá je čoraz viac sekularizovaná a postkresťanská, akou je spoločnosť v Európe, náboženstvo v skúsenosti mladých ľudí a ich pohľade na život zohráva menšiu rolu. Netreba sa diviť, že symbolický náboženský vesmír sa pre nich čoraz viac stáva cudzím a nielen ako problém reči (aj toto je však pravda), ale čoraz viac majú ťažkosť veriť všetkému, čo viera predkladá, slávi a žiada uviesť do života.

Túto diagnózu potvrdili aj posledné dve sociologické štúdie o mladých a ich viere. Mám na mysli prieskum, ktorý urobil Inštitút Giuseppe Toniolo. Jeho výsledky zhrnula Rita Bichiová v knihe *Boh na môj spôsob. Mladí a viera v Taliansku*¹ a kniha Franca Garelliho, ktorý má pálčivý nadpis *Malí ateisti rastú. Generácia bez Boha*². Výsledky výskumu hovoria, že väčšina mladých verí v Boha, no málo pozná Ježiša; miluje pápeža, ale pýta sa, na čo slúži Cirkev, a ťažko chápe spôsob jej vyjadrovania; myslí si, že je pekné veriť, ale modlí sa svojím spôsobom a nechodí na svätú omšu, mylí si vieru s etikou. U mnohých začal rast vo viere v rodine, ale po prijatí sviatosti birmovania vo väčšine prípadov prichádza k vzdialeniu sa od viery a od náboženstva. Okolo 25-ky sa niekedy mladí vrátia k viere často aj vďaka tomu, že sa stretli s nejakým človekom alebo sa zúčastnili nejakého dôležitého stretnutia.

¹ Rita Bichi: *Dio a modo mio. Giovani e fede in Italia*. Ed. Vita e Pensiero, 2015.

² Franco Garelli: *Piccoli ateisti crescono. Davvero una generazione senza Dio?* Il Mulino, 2016.

3. MLADÍ A ZASVĚTENÝ ŽIVOT

Právom sa teda pýtame: Do akej miery majú mladí ľudia v úcte zasvätený život? Keď som sa v októbri 2014 zúčastnil v Španielsku stretnutia Konferencie vyšších rehoľných predstavených, istá rehoľná sestra pred mojím príhovorom predstavila výsledok prieskumu o tom, aké miesto má zasvätený život v predstavách mladých ľudí. Veľmi ma prekvapilo, keď povedala, že zasvätený život ako životná voľba a povolanie je v ich rebríčku hodnôt na poslednom mieste. Ešte viac ma prekvapili tvrdé výrazy, ako „na čo slúži v tejto dobe váš život?“ a „je to plytvanie“. Myslím si, že vo všeobecnom zmysle prechováajú sympatie k odvážnym voľbám, ktoré so zasväteným životom súvisia, ale sa s ním nevedia stotožniť a neberú ho do úvahy. Udivuje aj skutočnosť, že dokonca animátori, ktorí sú nám blízki a viac sa zapájajú do našich aktivít, sa nechcú stať zasvätenými osobami. *Nie je paradoxom, že na Svetových dňoch mládeže sa zúčastňuje veľké množstvo nadšených mladých, ale naše semináre a formačné domy sú prázdne?*

Dôvody sú rôzne: sú to predovšetkým tie kultúrne spoločnosti, ktoré zo slobody, práva na sebarozhodovanie a sebarealizáciu vytvorili absolútnu hodnotu, zo sexuality a pôžitku opravdivú modloslužbu a z bohatstva prostriedkov pohodlnejšieho života. A preto je veľmi ťažké, aby sa na poslušnosť, čistotu a chudobu pozeralo ako na životnú voľbu.

Totožnosť zasvätených mladí často spájajú nie s tým, čím zasvätení sú, ale s tým, čo robia. Mladí a naši blíz-

ki spolupracovníci obdivujú našu neúnavnú pracovitost, ale nedokážu vidieť našu hlbšiu motiváciu: angažovanost pre Božie kráľovstvo! A tento zmätok medzi „poslaním“ – byť svedkami a nositeľmi Božej lásky – a výchovnými, zdravotnými, sociálnymi „službami“... spôsobil, že mladí čoraz menej vidia prítomné rehoľné osoby v ich dielach. Tu nie je v hre iba otázka reči a spôsobu komunikácie, ale aj hodnotenie štruktúrnych požiadaviek rehoľného života, ktoré sú silne vzdialené od citlivosti dnešných mladých ľudí: „S rehoľným životom súvisí jedinečná voľba presného záväzku, kým dnešní mladí sú vždy ochotní prejsť od jednej voľby k druhej, od jedného záväzku k druhému. Ide o doteraz nevídanú pohyblivosť v spoločenskej a ideovej oblasti“, inými slovami ide o „právo na zvrät“, s ktorým súvisí provizórnosť voľby. „Rehoľné osoby pochádzajú z kultúry, v ktorej sa na dejiny pozerá ako na Boží plán, ktorý smeruje ku svojmu koncu a prítomnosť má iba hodnotu prechodného prostriedku. Kým u mladých prítomnosť paradoxne nadobúda neoceniteľnú hodnotu. Málo záleží na tom, že dejiny smerujú ku konečnému cieľu; to, čo má cenu, je súčasnosť, dnešok... a preto angažovať sa vo voľbe, ktorá je na celý život... je model, ktorý sa vymyká z ich horizontu.“³

3 Rino Cozza: „Nella società dell'informazione. Come parlare ai giovani di vita consacrata?“, in Testimoni, 7 (2010), s. 9-11.

AKO DNEŠNÉMU MLADÉMU ČLOVEKOVI KOMUNIKOVAŤ KRÁSU A OPODSTATNENOSŤ ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA?

Myslím si, že verbálna komunikácia, ale aj gestá Svätého Otca Františka nám ukazujú správnu cestu: empatické počúvanie, príťažlivá sympatia, bezpodmienečné prijatie, opravdivá srdečnosť, otvorenosť ducha, zrieknutie sa každého druhu dogmatizmu a strnulosti, pravda zaodetá láskou, jednoznačná voľba trpiaceho človeka, Ježišov milosrdný postoj, prejavy evanjeliovej radosti.

Jediná kampaň za povolania, ktorá má byť viditeľná, dôveryhodná a plodná, je sám život zasvätených, svedectvo ich dobrého, šťastného života, ktorý hovorí o ľuďoch, že sú plne realizovaní v Kristovi tým, že žijú v komunitách, ktoré sú opravdivým rodinným krbom a nie hotelmi, sú nositeľmi charizmy a nie jednoduchými poskytovateľmi sociálnych služieb, pozorní na potreby človeka a schopní nechať sa viesť Duchom Svätým.

Dovolím si navrhnúť niektoré konkrétne kroky.

STAROSTLIVOSŤ O INTEGRÁLNY ROZVOJ MLADÝCH

Potrebná je taká výchova, ktorá predchádza zlu tým, že dôveruje dobru existujúcemu v srdci každého mladého človeka. Cieľom je vychovať solídnych ľudí, aktívnych a zodpovedných občanov, osoby, ktoré sú otvorené hodnotám života a viery, mužov a ženy schopných žiť zmysluplne, radostne, zodpovedne a odborne. Uviesť do života tento program znamená urobiť niektoré dôležité rozhodnutia.

Dnes prichádza *k narušeniu rovnováhy medzi slobodou a etickým zmyslom, medzi mocou a svedomím, medzi technologickým a sociálnym rozvojom*. Táto narušená rovnováha má často aj iné pomenovania: prvoradé je „mať“ čoraz viac a do úzadia sa dostáva „byť“, silnie túžba vlastniť a neschopnosť deliť sa, dôležité je konzumovať a podceňuje sa striedmosť.

Ide o polaritu, ktoré sú bohaté na energiu, ak ich človek dokáže navzájom zosúladiť. Majú ničivú silu, ak príde k výmene v hierarchii hodnôt.

VYZRIEVANIE VIERY MLADÝCH A ICH ŽIVOTNÉ PROJEKTY

V dnešnej dobe vyvolávajú silný dojem dva javy. Existuje rozšírená religiozita, ktorá je veľmi rôznorodá. Na jednej strane odpovedá na hľadanie zmyslu v spoločnosti, ktorá sa ním už nezaobera; na druhej strane tejto religiozite chýbajú základy a objektívne motivácie, čím vzniká rozpor medzi náboženskou skúsenosťou, víziou života a etickými voľbami. Aj náboženské pravdy sú zredukované

na mienky. Sprostredkovanie Cirkvi a najmä jej jednotlivých predstaviteľov sa stáva problematické; mladí k nemu pristupujú skôr selektívne.

Určitá menšina sa síce usiluje prehĺbiť „vychutnávať si“ a vyzrievať v kresťanskej skúsenosti. Je tu však aj veľký počet mladých, ktorí po tom, čo im bolo ohlasované evanjeliové posolstvo, vzdialia sa od viery bez toho, aby niečo ľutovali.

Takto sa viera stáva silne subjektívnou. Odpojená od konkrétnych historických udalostí spásy stáva sa extrémne krehkou, akýmsi konzumným tovarom, ktorý každý používa podľa toho, čo sa mu najviac páči. Riziko rozluky medzi životom a vierou, medzi vierou a kultúrou je stav, v ktorom sa všetci nachádzame a v ktorom dnešní mladí vyrastajú. Deje sa to v dobe, keď Cirkev, vďaka podnetom pápeža Františka, vysiela signály vitality, väčšej sociálnej angažovanosti a misijného zápalu.

ZÁVER

Aké odpovede na tieto výzvy mladých môžu ponúknuť inštitúty zasväteného života? Aké sily môžu zakativizovať, aby sa opísaný trend mladých zmenil aj pre dobro spoločnosti, a nie iba preto, aby sme mali nádej na väčší počet povolaní?

V prvom rade si musíme uvedomiť, že naše diela dnes nemajú také výrečné svedectvo, ako tomu bolo v minulosti. Dnes sú významné tie prítomnosti, ktoré vzbudzujú otázky o tom, kto sme, aké hodnoty zastávame, aká je naša totožnosť, a teda také prítomnosti, do poslania ktorých dokážeme zapojiť iných.

Máme teda pred sebou silnú výzvu: vyjadriť naše smerovanie a svoju ponuku bez toho, aby sme zanedbali zložitost' a individuálne požiadavky mladých ľudí a pritom neupadli do „jednofarebnosti“. Preto je potrebné otvoriť sa pozitívnym hodnotám, byť pevne zakorenenými v hodnotách, ktoré ľudskému životu dávajú zmysel, a posilniť v nás schopnosť rozlišovania. Toto sú tri aspekty, ktorým by sme mali, ako reholné inštitúty, venovať viac pozornosti. Môže sa to udiat do takej miery, v akej mladí objavia, že Boh ich šťastie neohrozuje, ba naopak, že iba on môže uspokojiť ich najhlbšie túžby, naplniť ich život dynamizmom a pomáhať im, aby boli šťastní a dobrí. Môže sa to udiat, ak ich dokážeme motivovať, aby snivali vo veľkom, nepremárnili vlastný život, dopracovali sa k osobnému životnému projektu a stali sa osobami, ktoré žijú pre iných. Pretože iba vďaka Láske možno dosiahnuť plnosť života a zvíťaziť nad smrťou.

■ Preklad a spracovanie: Štefan Turanský a Monika Skalová

List generálneho predstaveného Alejandra Morala Rehole svätého Augustína mladým

DRAHÍ MLADÍ!

Obraciam sa na vás, mladí zo škôl, farností a iných augustiniánskych skupín, vo chvíli, v ktorej práve Cirkev oslavuje vieru s mladými, uvažuje o nich. V októbri 2018 sa bude sláviť v Ríme XV. generálna riadna synoda biskupov a v januári 2019 Svetové dni mládeže a zároveň Stretnutie augustiniánskej mládeže (AYE) v Paname. Čo sa týka synody, téma sa nás týka priamo: *Mladí, viera a rozlišovanie povolania*. Ako časť prípravy napísal pápež František *List mladým*, ktorý zaiste poznáte a ktorý vás znovu pozývam prečítať. Začína tým, že vás nosí v srdci, ako aj ja. Som presvedčený, že každá inštitúcia s povolaním pre budúcnosť má mať oči a srdce upriamené na mladých. Ale musí to byť opravdivé, a nie zľahčené alebo formálne.

Téma budúcich Svetových dní mládeže sa vzťahuje na Máriinu odpoveď (Lk 1, 38): „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Aby sme odpovedali, treba rozlíšiť to, čo nám Pán hovorí, čo od nás chce. A treba konať s odvahou a rozhodnosťou. Prvý bod, ako prekonať strach či obavy, je to – hovorí pápež František –, aby sme ich jasne identifikovali, aby sme zbytočne nestrácali čas a energiu pre nejakej fantazme bez tváre a opodstatnenia. Preto vás všetkých pozývam, aby ste sa zahľadeli do svojho vnútra a pomenovali svoje obavy. Pýtajte sa: Čoho sa dnes najviac obávam v situácii,

v ktorej žijem? Čo ma blokuje a bráni mi kráčať ďalej? Prečo mi chýba odvaha robiť dôležité rozhodnutia, ktoré by som mal urobiť? Nebojte sa čestne sa pozrieť na svoje obavy, rozpoznajte, aké to sú, a vyrovnajte sa s nimi.

Ale treba urobiť aj ďalší krok. „Nebo a zem spievajú tvoju slávu, Pane,“ ako krásne pripomína téma AYE. Postoj musí byť stále pozitívny a kreatívny. Kto stretne Pána, ohlasuje jeho úžasné skutky, dáva svedectvo o tom, ktorého pozná nielen z počutia, ale z vlastnej skúsenosti. Je to výzva. Takže snaha o zľudštenie osobných vzťahov, podporu kultúry stretnutia, porozumenie toho, v čom spočíva šťastie, radosť a pokoj ako zdieľanie dobra poukazujú na program evanjelia ako sprievodcu na našej ceste. Všetko by bolo len prázdny dobrodružstvom, ak by nebolo žité silné priateľstvo s Ježišom z Nazareta, ktorý nás posilňuje a pozdvihuje z našich slabostí a rozhodne vedie k nádeji a optimizmu. To je to najnaliehavejšie a najpotrebnejšie.

MENIŤ SVET

Počas Svetových dní mládeže v júli 2016 v Krakove pápež sa pýtal mladých: „Veci možno zmeniť?!“ A tisíce mladých presvedčivo odpovedalo: „Áno.“ Viac ako len zvolanie to bol spoločný prejav odporu voči svetu, v ktorom prevláda nespravodlivosť,

lahostajnosť a osamotenosť. Svetu nehumánnemu, ktorý sa zdá, že kráča k svojmu sebazničeniu. Silne proti tomu protestovať je kresťanská požiadavka. Ale protest musí byť spojený s úsilím, ktoré spája ušlachtilé túžby s krehkosťou nášho ľudského postavenia. Tak sa rodí možnosť obnovy.

V jednom liste, ktorý svätý Augustín poslal svätému Pavlínovi z Noly, píše, že Afrika je viac smädná po svätých, ako po vode. A to isté by sa mohlo povedať o našom dnešnom svete, ktorý je charakterizovaný neistotou, ekonomickými rozdielmi, materializmom, nebezpečenstvom a rastúcim počtom migrantov a utečencov. Svet zostarnutý a chorý. Mládež, zobuď sa! Zmeňte svet, obnovte ho, premeňte ho. Neostaňte len pri slovách a obvineniach, a vôbec neprepadnite egoizmu a beznádeji. Nevzdávajte sa. Veci sa určite môžu zmeniť. Prevezmite zodpovednosť, ktorá rastie z koherencie. Budte protagonistami. Tak napomína svätý Augustín: „Uvažujte pozorne a nikdy nezabúdajte, že ste mladí. Bojujte, aby ste mohli zvíťaziť, dosiahnite víťazstvo, aby ste dosiahli korunu, ale buďte pokorní, aby ste nepodľahli v boji.“

NEBOJTE SA IŠŤ PROTI PRÚDU

V dnešnom svete môže byť divné hovoriť o interiorite, o modlitbe, o duchovnosti. Ako je divné hovoriť o Bohu. Odpoveďou na hľadanie šťastia nie je mať veci, pôžitok, aktivizmus, zábavu, nestálosť citov, slabé vzťahy. Nie je ňou egoizmus, ktorý vedie k nedostatku angažovanosti, k individualizmu a samote. Odpoveďou je Kristus. Ži dobrodružstvo, riskuj. Na začiatku života kresťana nie je etické rozhodnutie ani veľká myšlienka, ale stretnutie s udalosťou, s Osobou, ktorá dáva životu nový horizont, a tým aj rozhodujúci smer. Stretajte Krista, majte s ním skúsenosť. Preto jediná cesta je cesta opravdivej lásky: „A my sme spoznali lásku, akú má Boh k nám, a uverili sme mu“ (porov. 1 Jn 4, 16).

Vo svete ľahostajnosti a chýbajúcej solidarity budú muži a ženami prijatia, načúvania, milosrdenstva a silnej zaangažovanosti. Svätý Augustín neváha tvrdiť, že Kristus je núdzny vždy, keď niekto chudobný je v núdzi. Formy chudoby a odsúvania sú mnohokrát a my všetci máme dať odpoveď. Odpoveď osobnú, blízku a milosrdnú, vždy uvedomujúcu si, že veľkosť Boha je v milosrdenstve. Niektorí teológovia zdôraznili, že je nutné znovu objaviť nežnosť v kresťanstve. A pápež František nástojčivo opakoval: „Nemáme sa obávať dobrotivosti ani nežnosti!“

ZVOLTE SI VŽDY ŽIVOT V PLNOSTI

So svojou existenciou v rukách sa musíte pýtať, čo s ňou urobíte. Tak sa blížíme k téme povolania. Svätý Augustín cítil príťažlivosť rozumu, citov, spoločenské-

ho postupu, krásy a Boha. Na svojej ceste sa ocitol na rázcestí a s hrbou otázok. Človek môže cítiť rôzne povolania, rôzne uplatnenie, a preto môže mať pocit závratu pri rozhodovaní, pochybnosť, ktorá sprevádza proces povolania, chápaný ako životné rozhodnutie. Aby neuviazol v nebezpečnej nerozhodnosti, duchovná prax zdôrazňuje dôležitosť sprevádzania ako pomoci pri rozlišovaní a stretnutí.

Je to vždy Boh, ktorý cez sprostredkovanie, niekedy neočakávane začína biografiiu každého povolania. Čo zamýšľaš robiť so svojim životom? Povolanie môže byť zamerané na čisto profesionálne pole, ale ja vás žiadam, aby ste o ňom uvažovali z hlbšej perspektívy. Aby ste ho vnímali ako voľbu života v plnosti, ako výzvu šťastia. Preto, mladí, musíte sa pýtať, k čomu vás vedie Boh. Pripomína nám to svätý Augustín: „Aj keby sa našiel niekto, kto pripíše sebe poslušnosť Pánovi, ktorý ho volal, nikto si nemôže pripísať povolanie ako také.“

Ja osobne ďakujem Pánovi, že ma povolal nasledovať ho ako augustinián, na ceste takej krásnej, takej náročnej a takej aktuálnej. A oceňujem to, že mi dal v mojom živote toľké sprostredkovania, toľké osoby, cez ktoré som počúval jeho hlas a vnímal som a vníмам jeho prítomnosť. Boh odmeňuje štedrú ochotu. Vy mladí máte i dnes potrebu postáv, ktoré sú príkladom. Myslím na kňazov, rehoľníkov, vychovávateľov, ktorí s vami kráčajú a dávajú vám jasné a presvedčivé svedectvo kresťanského života. Chcem im venovať slová úprimnej vďačnosti, že neúnavne vyznávajú svoju vieru a venujú svoj čas.

Boh nám daroval naozaj čas nádeje, plný možností. Pre mňa bude radosťou môcť ho spoločne žiť.

Dúfam a prajem si zo srdca, aby biskupská synoda na tému *Mladí, viera a rozlišovanie povolania*, Svetové dni mládeže a Stretnutie augustiniánskej mládeže tak vo svojej prípravnej fáze, ako aj pri jej slávení našli ozvenu vo vás a vo vašich skupinách. Povzbudzujem vás, aby ste ostali otvorení na Ducha, na rozlišovanie Božej vôle vo svojej osobnej histórii. Vsadte naozaj na Krista. Bez obáv, bez priemernosti, úprimne. Buďte nástrojmi obnovy a nádeje, nároční najmä na seba, aby ste mohli obnoviť svet a Cirkev.

Všetkým a každému zvlášť, aj tým, s ktorými budete zdieľať úlohu prehliabť tajomstvo, ktoré v sebe nosíme, aby sme sa naučili múdrosti srdca a našli vlastnú cestu, vám všetkým zasielam silné objatie a svoju modlitbu. Prosím tiež o vašu modlitbu za Rehoľu svätého Augustína a za všetkých nás, ktorí máme zodpovednosť viesť ju. Spolu sa vkladáme do rúk Márie, Matky dobrej rady. V nej môžeme stretnúť „nežnosť intimity a odvahu svedectva a poslania“.

Veľká vďaka, milí mladí. Boh nech vás požehnáva. ■